

Міністерство освіти і науки України
Білоцерківський національний аграрний університет
University of Debrecen, Hungary
Wyższa Szkoła Gospodarki, Bydgoszcz, Poland
Гомельські Дзяржаўны Універсітэт ім. Ф. Скарыны, г. Гомель, Беларусь
Інститут Конфуція Київського національного університету ім. Т. Шевченка
Федерація обмінів «Франція-Україна»
Університет Савойя Монблан (Франція)
Криворізький державний педагогічний університет
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
Національний університет харчових технологій
Міжнародна перекладацька компанія Translatel

МАТЕРІАЛИ

II МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЇ

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ
ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: ЛІНГВІСТИЧНИЙ, ПРАВОВИЙ
ТА ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»**
(електронне видання)

25-26 березня 2021 року

Біла Церква – 2021

УДК 378.018.556(477):80:34:159.9

Актуальні питання інтернаціоналізації вищої освіти в Україні: лінгвістичний, правовий та психолого-педагогічний аспекти: матеріали II Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції, 25-26 березня 2021 року. Біла Церква: БНАУ. 130 с.

Редакційна колегія:

Олена Шуст, д-р екон. наук;
Віталій Новак, д-р біол. наук;
Ольга Варченко, д-р екон. наук;
Валентина Борщовецька, канд. пед. наук;
Bozay Réka, PhD;
Péter Csátár, PhD;
Олена Цвид-Гром, канд. філол. наук;
Вікторія Ігнатенко, канд. пед. наук;
Marzena Sobczak-Michalowska, prof. ;
Magdalena Bergmann dr.;
Marek Bogusz;
Kashuba Svitlana, prof. ;
Thomas Gronier;
Віталій Дворак, канд. пед. наук;
Олена Олешко, канд. с.-г. наук.

Збірник містить матеріали учасників Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції «Актуальні питання інтернаціоналізації вищої освіти в Україні: лінгвістичний, правовий та психолого-педагогічний аспекти», що присвячені висвітленню широкого кола питань, які стосуються інтернаціоналізації вищої освіти.

Автори несуть відповідальність за достовірність фактів, цитат, посилань на літературні джерела та вживання власних імен.

<https://science.btsau.edu.ua/>

БНАУ, 2021

Білоус Р.С., Настіна О.І. Правові проблеми здійснення права власності на землю територіальних громад.....	106
Ломакіна І.Ю. Підготовка кадрів – як просування і підвищення добробуту держави.....	107
Самойлович А.А. Актуальність інтернаціоналізації юридичної освіти.....	108
Сокиринська О.А. Зміст поняття «умисного вбивств» в категорії військових злочинів у міжнародному гуманітарному праві.....	111

Секція 5. Дистанційна освіта: виклики сьогодення

Майер Н.В. Методи формування тестової компетентності майбутніх вчителів іноземних мов і культури в умовах дистанційного навчання.....	113
Мельник Л.М., Грек І.М. Дистанційне навчання як мотиватор самоорганізації та самоосвіти.....	114
Рейда О.А. Самостійна робота студентів з курсу іноземної мови в рамках дистанційної освіти.....	115
Тимчук І.М., Погоріла С.Г. До проблем емоційного вигорання викладача в умовах змішаного навчання.....	117
Бровко Н.І., Сімакова С.І. Особливості формування правових компетентностей юриста в умовах дистанційного навчання.....	120
Носенко М.М., Боньковська С.Г. Особливості формування іншомовної комунікативної компетенції в говорінні в умовах дистанційного навчання.....	122
Ордіна Л.Л. Історико-стильовий підхід як дійовий чинник пізнання українського мистецтва в закладах вищої освіти з використанням хмарної платформи Zoom.....	124
Єрко А.І. Сучасні технології викладання китайської мови та організація середовища дистанційного навчання з носіями мови в умовах карантинних обмежень.....	125
Борисова Н.В., Кочусва З.А., Мельник К.В. Розробка уніфікованої програмної навчальної оболонки кафедри для здійснення дистанційного навчання студентів.....	127

СОКИРИНСЬКА О.А., к.ю.н., доцент кафедри публічно-правових дисциплін
Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна

ЗМІСТ ПОНЯТТЯ «УМИСНОГО ВБИВСТВА» В КАТЕГОРІЇ ВІЙСЬКОВИХ ЗЛОЧИНІВ У МІЖНАРОДНОМУ ГУМАНІТАРНОМУ ПРАВІ

Акцентовано увагу на різниці понять «умисне вбивство» та «військові дії, що призвели до загибелі цивільного населення» у кваліфікації військових злочинів через призму норм міжнародного гуманітарного права. Проаналізовано нормативні акти міжнародного права, які розкривають ці поняття.

Ключові слова: умисел, умисне вбивство, військові злочини, обвинувачений.

На судових процесах у справі про скоєння військових злочинів або більш серйозних порушень обвинувачення, зазвичай, повинно доводити не тільки той факт, що обвинувачений скоїв ті дії які йому інкримінують, але й те, що настання наслідків цих дій були його наміром. З юридичної точки зору такий намір зазвичай відображають поняттям *mens rea*, «умисел», «злочинний умисел». Наприклад, якщо напад на військовий об'єкт потяг за собою ненавмисні втрати серед цивільного населення через несправність зброї або хибні розвідувальні дані про об'єкт, командира, незважаючи на наслідки його дій, не може бути визнано винним у злочині, оскільки у його діях був відсутній злочинний умисел.

Навіть у тих випадках, коли норми міжнародних договорів не передбачають наявності чи відсутності злочинного умисла, як у випадку «захоплення заручників», - наявність злочинного умислу повинно бути доведено. Наприклад, якщо комбатант отримав наказ забрати з селища, що розташоване в районі бойових дій, цивільних осіб та доправити їх під збройною охороною в місто, подалі від бою, а потім здати командирі чи коменданту, який буде використовувати цих осіб у якості заручників для прикриття та охорони військового штабу від нападу, то такий солдат може на свій захист використовувати аргумент, що він не знав про намір командира використовувати цивільне населення у якості заручників та був впевнений, що супроводжував їх у безпечне місце.

Норми міжнародних договорів, що стосуються серйозних порушень, часто визначають наявність такого наміру, як «умисного», наприклад у визначенні «умисного вбивства, тортур та нелюдського поводження». Наявність наміру може також мати так звану «довільну» форму, як, наприклад, у випадках «довільної та великомасштабної руйнації майна цивільних осіб, що не була викликана військовою необхідністю».

Поняття «умисні» та «довільні» передбачають як умисні та свідомі дії, так й дії, що носять бездумний, хаотичний характер. Кримінальну відповідальність тягнуть не тільки вчинені дії, але й бездіяльність в тих ситуаціях, коли вчинення тих чи інших дій було обов'язком особи. Але така ситуація буде актуальною у випадку коли бездіяльність була наміром особи досягти певних наслідків або ця особа була байдужою до цих наслідків.

Вивчаючи зміст Додаткових протоколів можна дійти висновку щодо поняття «умисного», як свідомих дій обвинуваченого з наміром, усвідомлення таких дій та їх наслідків, а також бажання настання таких наслідків. Це тлумачення також охоплює й

поняття «протиправний намір» та «необережність», тобто відношення суб'єкта, що невпевнений у настанні конкретних наслідків, але готового до їх можливого настання. З іншого боку, таке тлумачення не охоплює звичайної необережності та непередбачуваності, тобто, коли суб'єкт не усвідомлює своїх дій та їх наслідків. Однак, необережність та халатність можуть бути достатнім мотивом для настання дисциплінарної відповідальності відповідно до норм національного законодавства.

Статут Міжнародного Кримінального Суду визначає, що обвинуваченого може бути визнано винним тільки в тому випадку, коли злочин скоєно «умисно» та «свідомо». «Умисно» означає, що «ця особа має намір вчинити таке діяння», а по відношенню до наслідків «ця особа має намір спричинити такі наслідки або усвідомлює, що вони будуть спричинені якщо нічого не зміниться». «Свідомо» означає усвідомлення того, що обставина існує або, що наслідок наступить якщо нічого не зміниться[1].

Додатковий протокол I до Женевських Конвенцій визначає, що загибель цивільних осіб внаслідок, навіть, передбачуваних дій під час військових операцій, не є протиправним діянням, якщо тільки було дотримано принцип відповідності. Але якщо вбивство цивільних осіб, не комбатантів відбулося умисно або невиправдано військовою необхідністю, має місце військовий злочин[2]. Таким злочином, до прикладу, можна вважати страту заручників чи військовополонених. За вчинення такого роду діяння під час міжнародного конфлікту, винного будуть переслідувати як за умисне вбивство відповідно до норм Женевських Конвенцій про покарання за серйозні порушення. У випадку конфлікту не міжнародного характеру такий злочин може кваліфікуватись як тяжке вбивство в межах внутрішнього права або як порушення загальної статті 3 Женевських Конвенцій 1949 року[3].

Поняття умисного вбивства або тяжкого вбивства розповсюджується не тільки на вбивство цивільних осіб, але й на вбивство військовополонених, хворих та поранених військовослужбовців, військовослужбовців, що потрапили в полон, медичного та релігійного персоналу.

Список використаних джерел

1. Римський Статут Міжнародного Кримінального Суду, від 17 липня 1998 р. – Електронний ресурс. – режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/go/995_588
2. Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року. – Електронний ресурс. – режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_199#Text
3. Женевська Конвенція про покращення долі поранених і хворих в діючих арміях. Женева, 12 серпня 1949 р. *Перша Женевська Конвенція (1949)*. – Електронний ресурс. – режим доступу: zakon.rada.gov.ua/go/995_151